

Van tweeën één

Auteur(s):

Keuzenkamp, H.A.

De auteur is directeur van Delta Lloyd en OHRA Ziekenfonds, Den Haag en hoogleraar verzekeringskunde aan de Universiteit van Amsterdam.

hugo.keuzenkamp@zf.deltalloyd-ohra.nl

Verschenen in:

ESB, 89e jaargang, nr. 4435, pagina 269, 11 juni 2004

Rubriek:

Reactie

Trefwoord(en):

Schut en Brouwer laten mooi zien in welke spagaat het zorgbeleid zich bevindt. Enerzijds wordt marktwerking nagestreefd, anderzijds zijn politici en ambtenaren doodsbang om zaken werkelijk los te laten. Het woord marktwerking is nog niet gevallen, of er wordt al weer 'convenant!' en 'prijnsregulering!' geroepen. We zien het bij de uitgavenbeheersing van ziekenhuizen en we zien het bij de medicijnen.

Op korte termijn lijkt het medicijnenconvenant enig effect te sorteren. Verzekeraars zien de prijzen dalen. Ze zien echter ook dat sommige apothekers het convenant ontduiken, of medicijn-en gaan voorschrijven waar een hogere marge op zit. Erger is dat het convenant verlamkend werkt. De minister denkt dat de partijen er zo wel uitkomen en wil het convenant prolongeren. Hij heeft zijn kortetermijndoel van lagere kosten immers goeddeels bereikt en denkt dat zijn alwetende ambtenaren op lange termijn ook die medicijnprijzen weer kunnen reguleren. Door deze bemoeienis moeten verzekeraars en apothekers ondertussen beleefd tegen elkaar blijven. Verzekeraars die hun beperkte speelruimte gebruiken om de markt van apothekers te breken, worden danig in de weg gezeten door het convenant, de prijs- en margeregulering en de contracteerverplichtingen. Op lange termijn is de zichtbare overheidshand in de medicijnenmarkt dan ook ongewenst.

Schut en Brouwer geven aan dat er een keuze gemaakt moet worden tussen afroming van inkooprijzen door reguleerders of afroming van winsten door marktucht. Het zal geen verwondering wekken dat ik hun voorkeur voor de tweede optie van harte steun. Verzekeraars moeten dan wel hun verzekerden kunnen sturen en toetredende apothekers mogen niet door insiders het werk onmogelijk gemaakt worden. Wat het laatste betreft wacht ik al tijden met smart op een knallende oorvijs van de NMa richting de pillenbranche.

Ik heb één bescheiden kanttekening bij het artikel. Ik betwijfel of een wettelijke beperking van het aantal varianten in verzekeringscontracten nuttig en uitvoerbaar is. De uniformiteit van de basisverzekering is al groot. Variatie in 'preferred-provider-pakketten' zal vast wel ontstaan, maar van te veel variatie hebben ook verzekeraars last. Administratief leidt het tot ellende, voor de marketing tot onduidelijkheid en voor de inkoopkracht tot versnippering. Laat de markt maar bepalen hoeveel variatie optimaal is.

Hugo Keuzenkamp